

Sáng hôm sau, khi mẹ vào phòng đánh thức các em dậy, Sophia rất muốn nằm lại trên giường. Ngoài trời vẫn tối đen và mưa xối xả. Sophia kéo chăn lên kín tai, em vẫn còn buồn ngủ lả lẩm. "Sophia, dậy thôi!" Bố gọi vọng từ dưới bếp lên. "Nếu không con sẽ muộn học đấy!" Sophia ngái ngủ lê bước vào phòng tắm. Mãi tận sau bữa sáng em mới phát hiện ra Felix không nằm trên giường như mọi khi. Sophia ngó xuống gầm giường, nhưng Felix không ở đó. Cậu ấy ở đâu được nhỉ? Đúng lúc ấy, em nghe tiếng chuông trường học reo vang từ cuối phố. Em quơ vội cặp sách và lao thật nhanh xuống nhà.





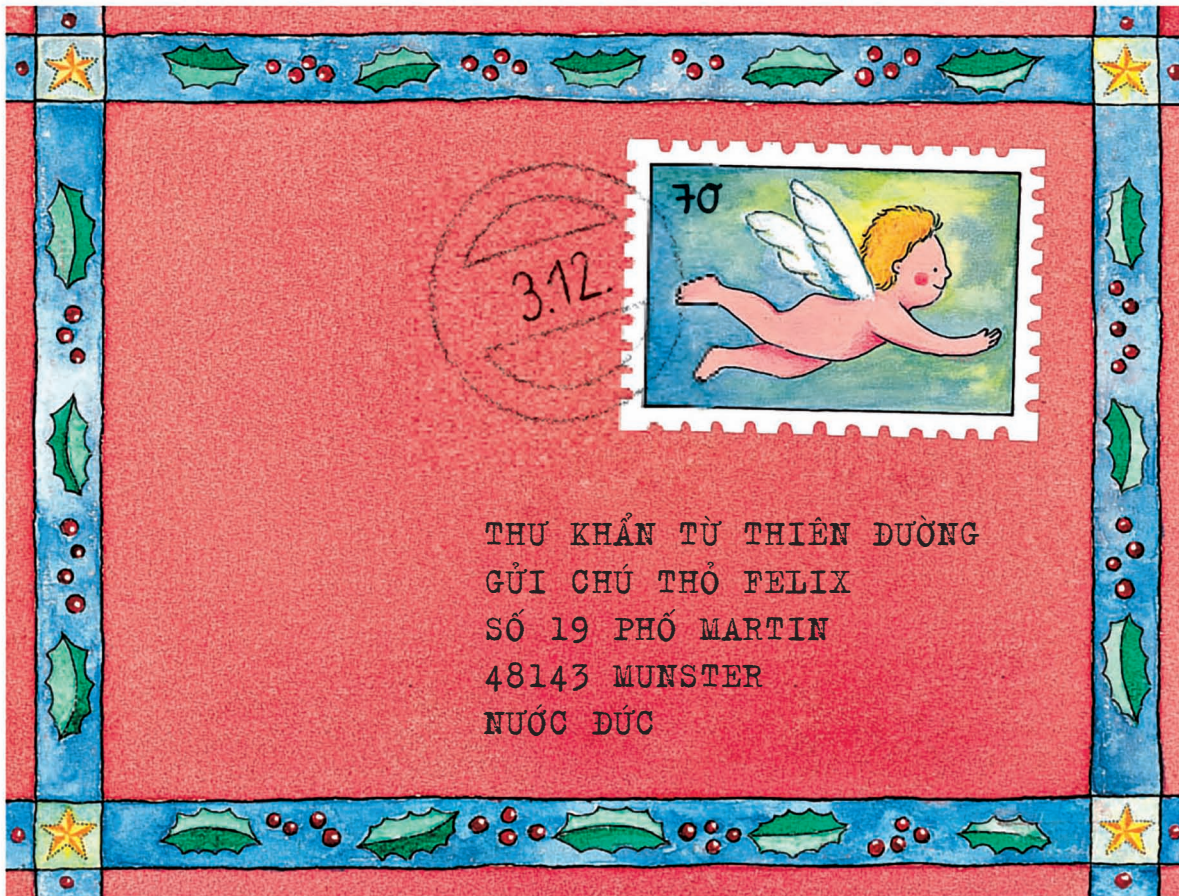


Sophia vào lớp với một tâm trạng kì lạ. Ngày đầu tiên của tháng 12 là một ngày khá vui ở trường. Sophia và Leon được phép mở hai cái gói đầu tiên trên lịch Giáng sinh đếm ngược. Trong gói của Sophia có một ngôi sao nhỏ nằm vừa khít trong lòng bàn tay em. Giờ ra chơi, Malte lại hát: "Sophia là đồ trẻ con. Sophia là đồ trẻ con!" Nhưng hôm nay em lờ Malte đi. Về nhà, Sophia rất ngạc nhiên khi thấy Felix đang ngồi trên bậc cầu thang với vẻ hài lòng. "Cậu đây rồi!" Sophia kêu lên nhẹ

nhôm rồi hỏi sao chân Felix lại ướt và bẩn thế. Tối hôm đó, Sophia và bố cùng dựng khung cảnh trang trại để đặt mô hình Chúa hài đồng giáng thế vào. Trông nó đẹp tuyệt vời. Lena cẩn thận đặt mô hình con bò vào chuồng. Mỗi ngày, một mô hình sẽ được thêm vào và đến đêm Giáng sinh, mô hình Chúa hài đồng sẽ được đặt trong chuồng bò.



Ba ngày sau, khi Sophia và Nicolas đang cắt những ngôi sao nhiều màu để dán lên cửa sổ thì chuông cửa reo. Một bác đưa thư đứng trước cửa, tay cầm một bức thư khẩn. Nhưng lá thư đó không phải gửi cho bố hay mẹ – mà cho Felix.







"Xem nào," bố lẩm bẩm, "thu khẩn cho Felix của chúng ta. Bố phát hiện ra là cậu ấy có bạn từ khắp nơi trên thế giới!" Sophia hồi hộp đến nỗi không nói nên lời. Em túm lấy chiếc áo khoác và nhanh chóng cùng Felix chui vào ngôi nhà cây, mang theo cả bức thư bí ẩn. Lena, em gái Sophia, chỉ kịp thấy thang dây bị kéo lên. Từ trên cây vọng xuống những tiếng thì thầm khe khẽ. Chỉ đến khi bà gọi: "Ai muốn đi chợ Giáng sinh nào?" thì mới thấy bóng dáng hai em. Má Sophia đỏ hồng lên vì hồi hộp. Ở chợ Giáng sinh, Sophia nắm tay bà rất chặt. Em không biết nên xem món gì trước. Có rất nhiều quầy hàng. Hương vị Giáng sinh lan tỏa khắp không gian. Khi trời tối mịt, cả nhà em mới trở về cùng một túi đầy ắp bánh gừng.

